

skrifter, kan man også citere fra det tidsskrift, som udkommer i hr. Keld Albrechtsens boligforening.

Jeg synes ærlig talt, at hr. Villy Søvnald skulle tage at tjekke realiteterne. Der var en opgørelse i pressen forleden dag, som talte om medlemstallene i de forskellige partier. Deraf fremgik det, at Fremskridtspartiets medlemstal ikke var meget mindre end SF's, og den forskel der er i partistørrelsens repræsentation her i Folketinget betyder, at SF procentuelt havde færre medlemmer end Fremskridtspartiet. Så værsgo at se ind i spejlet, vil jeg gerne sige til hr. Søvnald.

Formanden:

Mon ikke vi skulle vende tilbage til lovforslaget.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg skal indlede med at endnu engang at sige tak til SF og Enhedslisten for det samarbejde, der har været, og for det gode resultat, der er nået, og som nu afspejler sig i betænkningen til L 51, og i det flertal, der tegner sig for den lovgivning.

Jeg kan ikke sige det tydeligere, end fru Sonja Mikkelsen gjorde: Det skaber klarhed, det skaber orden, og det giver bedre mulighed for at føre det tilsyn, der skal føres. Det havde jeg også lejlighed til at sige ved andenbehandlingen.

Om ændringsforslagene kan jeg kun sige, at vi jo også havde de ting til behandling, da vi debatterede beslutningsforslag nr. B 18, og de har jo ikke ændret sig. En lang række ting er gennemført i bekendtgørelsen.

Tilbage er spørgsmålet om boligklagenævn, og om det vil jeg gerne sige, at dels arbejder vi på et forslag, og dels vil jeg komme tilbage til det i nogle bemærkninger, jeg har til selve lovforslaget.

Jeg kan sige med hensyn til den ligestilling mellem KAB og de øvrige boligselskaber, som man ønsker, at dér må man være klar over – og det kan man også se af det oprindelige lovforslag – at KAB fik den stilling, som boligselskabet har på dette område, ved en lovændring i 1986.

Jeg synes nok, at denne debat – jeg tror, det var hr. Keld Albrechtsen og andre, der tydeliggjorde det – har været skellig. Det kan ikke undgås, at det sker, når politiske holdninger brydes.

Jeg tror, det var fru Bodil Thrane, der sagde noget om, at man ikke skulle mistænkeliggøre de motiver, som Venstre havde til at fremsætte ændringsforslagene. Det er jeg helt enig med fru Bodil Thrane i. Men så skal man heller ikke mis-

tænkeliggøre de motiver, der ligger bag flertallets indstilling, for de er jo lige så velbegrunderet ud fra vores holdninger.

Det fører mig frem til at citere nogle enkelte ting for at sætte det i relief, og det er i særlig grad henvendt til fru Kirsten Jacobsen. I Vinduet i går i Ekstra Bladet – ikke et af de organer, som jeg ellers ynder at citere for meget, men alligvel – har fru Kirsten Jacobsen skrevet vedrørende Boligselskabernes Landsforening at:

»... BL fuldstændig har sat sig på boligministerens ud- og fremsyn, hvilket kan blive farligt for Løvig Simonsen...«

For det første vil jeg gerne sige, at det da er indlysende, at en boligminister lytter til de forskellige interessenter, der er på dette område, uanset om det er Boligselskabernes Landsforening, Lejernes Landsorganisation eller for den sags skyld de enkelte politikere fra de enkelte partier. Og ud fra det gør man sin stilling op – det er da klart. Men at det skulle være farligt, havde jeg da ikke rigtig forestillet mig. Men man kan jo lægge så meget i det, man vil.

Jeg vil citere yderligere fra ovennævnte artikel, og det blev også sagt af fru Kirsten Jacobsen her i dag:

»Hvis boligministeren kommer igennem med sit forslag – og det ser det jo ud til – »vil vi også i fremtiden se skandaler på stribe i den almennyttige sektor.«

Se, nu kunne jeg have det ønske og håb – som jeg for øvrigt tror at fru Kirsten Jacobsen deler – at vi ikke kommer til at se flere skandaler. Men jeg kan sige til fru Kirsten Jacobsen m.fl., at såfremt der skulle komme en ny sag, vil den også blive håndteret hensigtsmæssigt, for vi vil disse ting til livs, uanset hvor vi støder på dem. Det er et tilsagn, jeg har givet flere gange under debatterne og for øvrigt også i samråd.

Så siger fru Kirsten Jacobsen, at virkeligheden er, at beboerdemokratiet ikke fungerer. Det er bl.a. en af årsagerne til, at vi, som det fremgår af betænkningen, vil nedsætte en arbejdsgruppe til at se på beboerdemokratiet for at se, om vi kan få det til at fungere bedre. Jeg synes, det er rart, at vi i hvert fald på dette område har nogle fælles holdninger gående ud på, at det er noget vi skal have klaret af.

Ved fortsat læsning af ovennævnte artikel kan jeg konstatere, at fru Kirsten Jacobsen mener:

»at forholdene i KAB er mindst lige så slemme som i Lejerbo-sagen – antagelig værre.«

Det er selvfølgelig beklageligt, at ministeren ikke vil erkende dette, og at ministeren først vil